

03-08-2025

† ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΜΑΤΘΑΙΟΥ.

† Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Ἰσαακίου, Δαλμάτου καὶ Φαύστου τῶν
ὁσίων. Θεοκλητοῦς ὁσίας, Σαλώμης τῆς
Μυροφόρου, Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσ/νίκῃ.

ᾠχος Βαρὺς. Ἑωθινὸν Η'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος Βαρὺς

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Σπῆχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένε-το
αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος Βαρὺς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν
θάνατον, ἠνέωξας τῷ Ληστῇ τὸν
Παράδεισον, τῶν Μυροφόρων τὸν
θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς
Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας·
ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέ-
χων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ... πὺρ ὡς ἄνω.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὡς τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως θη-
σαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας
Πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ
πταισμάτων ἀνάγαγε· σὺ γὰρ τοὺς
ὑπευθύνους τῇ ἁμαρτίᾳ, ἔσωσας
τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν, ἥ πρὸ τό-
κου Παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ Παρθέ-
νος, καὶ μετὰ τόκον πάλιν οὔσα
Παρθένος.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν.

ᾠχος Βαρὺς

Ἡ ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ
σφραγὶς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο· ὡς
βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶται
ἐφύλαττον Χριστόν, καὶ Ἄγγελοι
ἐδόξαζον, ὡς Θεὸν ἀθάνατον· γυ-
ναῖκες δὲ ἐκραύγαζον· Ἀνέστη ὁ
Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ...

Τῇ τριημέρῳ ταφῇ σου σκυλεύ-
σας τὸν θάνατον, καὶ φθαρέντα τὸν
ἄνθρωπον, τῇ ζωηφόρῳ ἐγέρσει
σου, ἀναστήσας Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς
φιλάνθρωπος· δόξα σοι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν,
καὶ ἀναστάντα Χριστόν τὸν Θεόν,
καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ
κράτος, ἀπαύστως ἰκέτευε Θεο-
τόκε Παρθένε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν, ἔτερα

ᾠχος Βαρὺς.

Εσφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστέ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλει-σμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης, ἡ πάντων ἀνάστασις· Πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα Πατρί...

Επὶ τὸ μνήμα ἔδραμον γυναῖκες, μετὰ δακρύων μύρα φέρουσαι, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων σε, τὸν τῶν ὅλων Βασιλέα, ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον; Ἀνέστη ὁ μεγάλῃς βουλῆς Ἄγγελος, πατήσας τὸν θάνατον. Παντοδύ-ναμε Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν...**Θεοτοκίον.**

Χαῖρε Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, λιμὴν καὶ προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ἐκ σοῦ γὰρ ἐσαρκώθη ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου· μόνη γὰρ ὑπάρχεις Μήτηρ καὶ Παρθένος· ἀεὶ εὐλογημένη, καὶ δεδοξασμένη, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰρήνην δωρήσασθαι, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

Τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια.

Ἦχος πλ. α΄

Σπῆχ. **Ε**ὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὁρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτῆρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ ἅδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Στίχ. **Ε**ὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ Μαθήτριάι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἄγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς Μυροφόροις, Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἥσθητε, ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Στίχ. **Ε**ὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνηλογοῦσαι, ἀλλ' ἐπέστη, πρὸς αὐτάς ὁ Ἄγγελος, καὶ εἶπε· θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἶπατε.

Στίχ. **Ε**ὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνήμά σου Σῶτερ, ἐνηχοῦντο Ἀγγέλου πρὸς αὐτάς φθεγγομένου. Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρί... **Τριαδικὸν**

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφεῖμ, κράζοντες τό, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾷ, ἀντὶ λύπης παρέσχες, ῥεύσαντα ζωῆς, ἵθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλλη-
λούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλλη-
λούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Συναπτή μικρά καὶ ἡ Ἑκφώνησις

Ὅτι ἡυλόγηταί σου...

Ἦ Ὑπακοή. Ἦχος Βαρύς.

Ὁ ἡμετέραν μορφὴν ἀναλαβών,
καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν σωμα-
τικῶς, σῶσόν με τῇ ἀναστάσει σου,
Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ

Ἀντίφωνον Α'

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐκ πλά-
νης ἐπιστρέψας, κάμει Σωτὴρ ζώω-
σον, ἐξαίρων δουλοπαθείας.

Ἐν τῷ νότῳ ὁ σπείρων θλίψεις,
νηστείας μετὰ δακρύων, οὗτος
χαρᾶς δρέφεται, δράγματα ἀειζω-
οτροφίας.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ἀγίω Πνεύματι, πηγὴ τῶν θείων
θησαυρισμάτων, ἐξ οὗ σοφία, σύ-
νεσις, φόβος· αὐτῷ αἶνεσις, δόξα,
τιμὴ, καὶ κράτος.

Ἀντίφωνον Β'

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ
οἶκον τὸν τῆς ψυχῆς, μάτην κο-
πιῶμεν· πλὴν γὰρ αὐτοῦ, οὐ
πρᾶξις, οὐ λόγος τελεῖται.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστρούς, οἱ
Ἅγιοι πνευματοκινήτως, ἀναβλα-
στοῦσι, πατρῶα δόγματα υἱοθε-
σίας.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ἀγίω Πνεύματι, τὰ σύμπαντα
τὸ εἶναι ἔχει· πρὸ πάντων γὰρ
Θεός, τῶν ὅλων κυριότης, φῶς
ἀπρόσιτον, ζωὴ τῶν πάντων.

Ἀντίφωνον Γ'

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον,
ὁδοὺς ζωῆς εὐρόντες, νῦν καὶ αἰεὶ
μακαριοῦνται, δόξῃ ἀκηράτῳ.

Κύκλῳ τῆς τραπέζης σου, ὡς
στελέχη βλέπων τὰ ἔκγονά σου,
χαῖρε εὐφραίνου, προσάγων
ταῦτα, τῷ Χριστῷ ποιμενάρχα.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ἀγίω Πνεύματι, βυθὸς χαρισμά-
των, πλοῦτος δόξης, κριμάτων βά-
θος μέγα· ὁμόδοξον Πατρί καὶ Υἱῷ,
ὁ β' χορὸς λατρευτὸν γάρ.

Προκείμενον

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου,
ὕψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ
τῶν πενήτων σου εἰς τέλος. (Δίς)

Σπῆχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύ-
ριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι
πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου,
ὕψωθήτω ἡ χεὶρ σου, ὁ β' χορὸς μὴ
ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέ-
λος.

*Ἦ Τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου
Ἦχος β'.*

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Σπῆχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς
ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στε-
ρεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
Κύριον.

ΕΩΘΙΝΟΝ

Τῷ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμε-
νοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον,
Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρ-
τητον. Τὸν Σταυρὸν σου, Χριστέ,

προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν, ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς εἰς ἤχον β'

Ελέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Κοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Οτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Αγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Δόξα Πατρὶ... **Ἦχος β'**

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Σπῆχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Πεντηκοστήριον. ᾠχος ὁ αὐτὸς

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. (δ')

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

KANONES

ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'

ᾠδὴ α'.

ᾠχος Βαρὺς. Ὁ Εἰρμός.

Νεύσει σου πρὸς γεώδη, ἀντιτυπίαν μετήχθη, ἥ πρὶν εὐδιάχυτος, ὑδάτων φύσις Κύριε· ὅθεν ἀβρόχως πεζεύσας, ἄδει Ἰσραὴλ σοι, ὠδὴν ἐπινίκιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κέκριται τοῦ θανάτου, ἡ τυραννὶς διὰ ξύλου, ἀδίκῳ θανάτῳ σου, κατακριθέντος Κύριε· ὅθεν ὁ ἄρχων τοῦ σκότους, σοῦ μὴ κατισχύσας, δικαίως ἐκβέβληται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἀδης σοι προσπελάσας, καὶ τοῖς ὁδοῦσι μὴ σθένων, συντρίψαι τὸ σῶμά σου, τὰς σιαγόνας τέθλα-

σται· ὅθεν Σωτὴρ τὰς ὁδύνas, λύσας τοῦ θανάτου, ἀνέστης τριήμερος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. Θεοτοκίον

Λέλυνται αἱ ὁδύναι, αἱ τῆς προμήτορος Εὐας· ὠδῖνας λαθοῦσα γάρ, ἀπειρογάμως τέτοκας· ὅθεν σαφῶς Θεοτόκον, Πάναγνε εἰδότες, σὲ πάντες δοξάζομεν.

Ὁ Κανὼν τοῦ μηναίου. ᾠδὴ α'

ᾠχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη

Σπῆχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φωτὶ τῷ θείῳ φαιδρῶς παριστάμενοι, καὶ τρισηλίου αὐγῆς πάντοτε πληρούμενοι, καὶ θέσει ἀληθῶς, θεούμενοι Μακάριοι, τοὺς πίστει ἐορτάζοντας ὑμῶν τὴν μνήμην τὴν πανίερον, τῷ Κυρίῳ φάλλοντας, ἐνθέως καταυγάσατε.

Σπῆχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀποσκοποῦντες εἰς μόνα τὰ μένοντα, τὴν τῶν ρεόντων φορὰν, πᾶσαν ἀπεκρούσασθε, καὶ ὅλῳ τῷ νοῖ, Κυρίῳ προσκολλώμενοι, ἐλίπετε σαρκὸς τὰς ἡδονάς, Πατέρες πανσεβάσμιοι· ὅθεν πρὸς ἀνέσπερον, αὐγὴν μετεβιβάσθητε.

Δόξα...

Ἱερωτάταις μελέταις πτερούμενος, Δαλμάτε Πάτερ σοφέ, καὶ καλῶπιζόμενος ταῖς θεαῖς διδαχαῖς, Ἰσακίου τοῦ μάκαρος, ἀνέδραμες, πρὸς ὕψος ἀρετῶν, καὶ στῦλος καὶ ἐδραῖωμα, μοναζόντων γέγονας· διὸ σε μακαρίζομεν.

Καὶ νῦν...*Θεοτοκίον*

Δεδοξασμένη Θεὸν ἡ κυήσασα, τῆς ἀδοξίας με τῶν παθῶν ἀπάλλαξον, καὶ δὸς μοι λογισμόν, Παρθένε κατανύξεως, καὶ λάμψον μετανοίας φωτισμόν, Ἀγνὴ ἐν διανοίᾳ μου, ὅπως μεγαλύνω σε τὴν πάντας μεγαλύνασαν.

ᾠδὴ γ'.

ᾠχος Βαρύς.

Ὁ Εἰρμός.

Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανούς, παντοδυνάμω σου Λόγω, στερεώσας Κύριε Σωτὴρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσάλευτῳ με πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.

Σπῆχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ ἀνελθὼν ἐπὶ ξύλου, ὑπὲρ ἡμῶν ὀδυνᾶσαι, ἐκουσίως εὐσπλαγχνε Σωτὴρ, καὶ φέρεις πληγὴν εἰρήνης πρόξενον, καὶ σωτηρίας τοῖς πιστοῖς, δι' ἧς τῷ σῶ Ἐλεῆμον, πάντες κατηλλάγημεν Γεννήτορι.

Σπῆχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ με καθῆρας τῆς πληγῆς, τὸν τῇ ψυχῇ τετρωμένον, δρακοντίῳ δήγματι Χριστέ, καὶ ἔδειξας φῶς ἐν σκότει πάλαι μοι, κατωκισμένῳ καὶ φθορᾷ· διὰ Σταυροῦ γὰρ εἰς ἄδην, καταβεβηκώς με συνανέστησας.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. Θεοτοκίον

Τῆς ἀπειράνδρου σου Μητρός, ταῖς ἱκεσίαις τῷ κόσμῳ, τὴν εἰρή-

νην βράβευσον Σωτὴρ, καὶ τῷ βασιλεῖ τὴν νίκην δώρησαι, κατὰ βαρβάρων δυσμενῶν, καὶ τῆς ἀφράστου σου δόξης, τοὺς δοξολογοῦντάς σε ἀξιώσον.

Κανὼν α', ᾠδὴ γ', τοῦ μηνιᾶου

ᾠχος πλ. δ'.

Οὐρανίας ἀψίδος

Σπῆχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπλανῇ σε ἀστέρα, ἀνατολῆς, Ὅσιε, Πάτερ ὠρμημένον, Ἰσάκιε πάντες ἔγνωμεν, πικρᾶς αἰρέσεως, ἐξαφανίζοντα σκότος, καὶ πιστοὺς τοῖς λόγοις σου καταφαιδρύνοντα.

Σπῆχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοητῶς ἀνατείλας, ταῖς καθαραῖς λάμψεσι, Φαῦστε τῶν ἀγώνων σου, Πάτερ φῶς ἐχρημάτισας, φωτίζων ἅπαντας, τοὺς καθορῶντάς σε μάκαρ, καὶ πιστῶς τὸν βίον σου ἐξεικονίζοντας.

Σπῆχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑμνωδίαις ἀπαύστοις, καὶ προσευχαῖς, Ὅσιοι, πάντα τοῦ σώματος πάθη, κατακοιμίσαντες, χάριν ἀκοίμητον, καὶ ἀναφαίρετον πλοῦτον, ἐκ Θεοῦ εἰλήφατε μακαριώτατοι.

Δόξα...

Μακροτάτη νηστεία, ὡς Μωϋσῆς, Ὅσιε, σοῦ τὴν καρτερίαν, Δαλμάτε πᾶσιν ὑπέδειξας, ὠραϊζόμενος, τοῖς ὑπερλάμπροις σου πόνοις, καὶ καλλωπιζόμενος τῇ πολιτείᾳ σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Νοητὴν σε λυχνίαν, καὶ φω-
ταυγῇ ἔγνωμεν, ἔνδον δεξαμένην
Παρθένε, τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον,
θεῖον παλάτιον, καὶ ὑψηλότατον
θρόνον, ἐν ᾧ ἀνεπαύσατο ὁ ὑπε-
ρούσιος.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Καθίσματα Ἦχος πλ. δ΄
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τῷ φωτὶ τῆς Τριάδος περι-
φανῶς, πυρσευθέντες Πατέρες φω-
τοειδεῖς, τὸ σκότος ἐλίπετε,
ἡδονῶν τὸ βαθύτατον, καὶ φω-
στῆρες ἔργοις, ἐνθέοις πυρσεύο-
ντες, τῶν πιστῶν καρδίας,
μακάριοι ὥφθητε· ὅθεν τὴν φω-
σφόρον, καὶ σεπτὴν ὑμῶν μνήμην,
γεραίρομεν σήμερον, καὶ συμ-
φώνως κραυγάζομεν, Θεοφόροι
πανόλβιοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ
τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι
πόθω, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ
γαστρί, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως
Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας,
τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα, καὶ ἐν
ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα διέπο-
ντα, καὶ ἐκ μαζῶν τεθήλακας τὸν
πάντα ἐκτρέφοντα· ὅθεν δυσωπῶ
σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι
πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω
παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ
Κτίστου μου, Δέσποινα Παρθένε
ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι
δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα
θέλεις πανάμωμε.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Βαρὺς.

Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία...

Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου,
ισχύσει κατέχειν τοὺς βροτούς·
Χριστὸς γὰρ κατῆλθε συντρίβων,
καὶ λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ· δε-
σμεῖται ὁ ἄδης, Προφῆται συμφώ-
νως ἀγάλλονται· Ἐπέστη, λέγο-
ντες, Σωτὴρ τοῖς ἐν σκότει· ἐξέρχε-
σθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος

Ἐτρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια
σήμερον, ὁ ἄδης καὶ ὁ θάνατος τὸν
Ἕνα τῆς Τριάδος· ἡ γῆ ἐκλονεῖτο,
πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες σε ἔπτη-
ξαν· ἡ κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς
Προφήταις χαίρουσα ψάλλει σοι,
ἐπινίκιον ὠδὴν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν
Θεῷ, τῷ καταλύσαντι νῦν θανάτου
τὴν δύναμιν. Ἀλαλάξωμεν καὶ βοή-
σωμεν τῷ Ἀδάμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἀδάμ·
Εὐλον τοῦτον εἰσήγαγεν· ἐξέρχε-
σθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Συναξάριον

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη
τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Δαλ-
μάτου, Φαύστου καὶ Ἰσακίου.

Στίχοι

Κυκλοῦσιν ἄνδρες εἰς δύο τρεῖς
σὸν θρόνον,

Ὑψιστε, Φαῦστος, Ἰσάκιος, Δαλ-
μάτος,

Δαλμάτος, Ἰσάκιος τριτάτη
θάνον, ἡδέ γε Φαῦστος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ
Ἀγίου μάρτυρος Στεφάνου, Πάπα
Ῥώμης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Ἰωάννου, Ἡγουμένου Μονῆς τῆς Παταλαραίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Σαλώμη, ἡ Μυροφόρος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Σπῆχοι

Τῆς σαρκὸς οἶον ἐκκυλισθείσης λίθου,

Ὁρᾷ Σαλώμη Χριστόν, οὐ Χριστοῦ τάφον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ὁσία Θεοκλητῶ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Σπῆχοι

Θεοκλητῶ τὴν κλῆσιν ἔργῳ δεικνύει,

Κλητὴ Θεῷ φανεῖσα σαρκὸς ἐκδύσει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

«Χοροὶ Ἰσραὴλ» Τῆς Μεταμορφώσεως

Ὦδὴ α΄. ᾠχὸς δ΄.

Χοροὶ Ἰσραὴλ, ἀνίκμοις ποσί, πόντον Ἐρυθρόν, καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες, ἀναβάτας τριστάτας, δυσμενεῖς ὁρῶντες, ἐν αὐτῷ ὑποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελπον. Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὦδὴ γ΄.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδίᾳ μου.

Ὦδὴ δ΄.

Εἰσακήκοα τὴν ἐνδοξον, οἰκονομίαν Σου Χριστέ ὁ Θεός· ὅτι ἐτέ-

χθης ἐκ τῆς Παρθένου, ἵνα ἐκ πλάνης ῥύσῃ τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα τῇ δυνάμει Σου Κύριε.

Ὦδὴ ε΄.

Ο τοῦ φωτὸς διατμήξας, τὸ πρωτόγονον χάος, ὥς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα, ὕμνεῖ Σε Χριστέ, τὸν Δημιουργόν· ἐν τῷ φωτί Σου, τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὐθυνον.

Ὦδὴ ς΄.

Εν τῷ θλίβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου. *Ὦδὴ ζ΄.*

Αβραμιαῖοί ποτε, ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, ἐν ὕμνοις κραυγάζοντες· Ὁ τῶν πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὦδὴ η΄.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, τῷ θείῳ πυρπολούμενοι ζήλῳ, τυράννου καὶ φλογὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως κατεπάτησαν· καὶ μέσον πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (ᾠχὸς δ΄)

Σπῆχ. **Μ**εγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπῆχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία

Ὡδὴ θ΄.

Ὁ τόκος Σου ἄφθορος ἐδείχθη· Θεὸς ἐκ λαγόνων Σου προῆλθε, σαρκοφόρος, ὃς ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· Σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ. Ἦχος β΄.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ὅτι ἅγιος ἐστι.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Η΄,

Ἦχος β΄, Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.»

Δύο Ἀγγέλους βλέψασα, ἔνδοθεν τοῦ μνημείου, Μαρία ἐξεπλήττετο, καὶ Χριστὸν ἀγνοοῦσα, ὡς Κηπουρὸν ἐπηρώτα, Κύριε ποῦ τὸ σῶμα, τοῦ Ἰησοῦ μου τέθεικας; κλήσει δὲ τοῦτον γνοῦσα εἶναι αὐτόν, τὸν Σωτῆρα ἤκουσε· Μή μου ἄπτου, πρὸς τὸν Πατέρα ἄπειμι, εἰπὲ τοῖς ἀδελφοῖς μου.

Θεοτοκίον.

Τριάδος Κόρη τέτοκας, ἀπορήτως τὸν ἕνα, διπλοῦν τῇ φύσει πέλοντα, καὶ διπλοῦν ἐνεργείᾳ, καὶ ἕνα τῇ ὑποστάσει· τοῦτον οὖν ἐκδυσώπει, ἀεὶ ὑπὲρ τῶν πίστει σε, προσκυνούντων ἐκ πάσης ἐπιβουλῆς, τοῦ ἐχθροῦ λυτρώσασθαι, ὅτι πάντες, πρὸς σὲ νῦν καταφεύγομεν, Δέσποινα Θεοτόκε.

ΑΙΝΟΙ. Ἦχος Βαρύς.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Σπῆχρὰ Ἀναστάσιμα δ΄.

Σπῆχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτῃ ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ἀνέστη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν, λύσας θανάτου τὰ δεσμά· εὐαγγελίζου γῇ χαρὰν μεγάλην· αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Σπῆχ. **Ἀ**ἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον.

Σπῆχ. **Ἀ**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Χριστοῦ τὴν ἀνάστασιν, προσκυνοῦντες οὐ παυόμεθα· αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἅγιος Κύριος Ἰησοῦς, ὁ δείξας τὴν ἀνάστασιν.

Σπῆχ. **Ἀ**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ, περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν; δι' ἡμᾶς Θεὸς ἐν ἀνθρώποις· διὰ τὴν καταφθαρθεῖσαν φύσιν, ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν· πρὸς τοὺς ἀχαρίστους ὁ εὐεργέτης· πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους ὁ ἐλευθερωτής· πρὸς τοὺς ἐν σκότει καθημένους, ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης· ἐπὶ τὸν Σταυρὸν ὁ ἀπαθής· ἐπὶ τὸν ἄδην τὸ φῶς· ἐπὶ τὸν θάνατον ἡ ζωή· ἡ ἀνάστασις διὰ τοὺς πεσόντας· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἔπερα Σπυχῆρὰ Ἀνατολικά.

Σπῆχ. **Ἀ**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ

Πύλας ἄδου συνέτριψας Κύριε, καὶ θανάτου τὸ κράτος κατήργησας, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου· καὶ συνήγειρας νεκρούς, τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐν σκότει καθεύδοντας, τῇ θείᾳ καὶ ἐνδόξῳ ἀναστάσει σου, ὡς Βασιλεὺς τοῦ παντός, καὶ Θεὸς παντοδύναμος.

Σπῆχ. **Ἀ**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν τῇ ἀναστάσει αὐτοῦ· ὅτι συνήγειρε νεκρούς, ἐκ τῶν τοῦ ἄδου ἀλύτων δεσμῶν, καὶ ἐδωρήσατο τῷ κόσμῳ ὡς Θεός, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Εξαστράπτων Ἄγγελος, ἐν τῷ λίθῳ ἐκάθητο τοῦ ζωοδόχου μνήματος, καὶ γυναιξὶ Μυροφόροις, εὐηγγελίζετο λέγων· Ἀνέστη ὁ Κύριος, καθὼς προεῖπεν ὑμῖν· ἀπαγγείλατε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· τῷ δὲ κόσμῳ παρέχει, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Τί ἀπεδοκιμάσατε τὸν λίθον τὸν ἀκρογωνιαῖον, ὃ παράνομοι Ἰουδαῖοι; οὗτός ἐστιν ὁ λίθος, ὃν ἔθετο

ὁ Θεὸς ἐν Σιών, ὁ ἐκ πέτρας πηγά-
σας ἐν ἐρήμῳ τὸ ὕδωρ, καὶ ἡμῖν
ἀναβλύζων ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ
ἀθανασίαν· οὗτός ἐστιν ὁ λίθος, ὁ
ἐξ ὄρους παρθενικοῦ ἀποτμηθεὶς,
ἄνευ θελήματος ἀνδρός, ὁ Υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου, ὁ ἐρχόμενος ἐπὶ τῶν νε-
φελῶν τοῦ οὐρανοῦ, πρὸς τὸν Πα-
λαιὸν τῶν ἡμερῶν, καθὼς εἶπε Δα-
νιήλ· καὶ αἰώνιος αὐτοῦ ἡ Βασι-
λεία.

ΕΩΘΙΝΟΝ Η'

Ἦχος πλ. δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ
Πνεύματι.

Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα οὐ μά-
την χεῖνται θερμῶς· ἰδοὺ γὰρ κα-
τηξίωται, καὶ διδασκόντων Ἀγγέ-
λων, καὶ τῆς ὄψεως τῆς σῆς ὦ Ἰη-
σοῦ· ἀλλ' ἔτι πρόσγεια φρονεῖ, οἷα
γυνὴ ἀσθενής· διὸ καὶ ἀποπέμπε-
ται μὴ προσφᾶσθαι σοι Χριστέ.
Ἀλλ' ὅμως κήρυξ πέμπεται τοῖς
σοῖς Μαθηταῖς, οἷς εὐαγγέλια
ἔφησε, τὴν πρὸς τὸν πατρῶον
κληρὸν ἄνοδον ἀπαγγέλλουσα.
Μεθ' ἧς ἀξιώσον καὶ ἡμᾶς, τῆς
ἐμφανείας σου, Δέσποτα Κύριε.

Δοξολογία Μεγάλη

εἰς ἦχον Βαρύν.

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς.
Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν
σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν
μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ,
Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μο-
νογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον
Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ,
ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν
ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον
ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ
κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός,
καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ
μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω
σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς
τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι
ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δε-
δοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ'
ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με
τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με
τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με
τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν,
ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα·
Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν
μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον,
δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά
σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ
φωτὶ σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ
Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός,

Ἅγιος Ἰσχυρός,

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

*καὶ εὐθύς τὸ παρόν Ἀναστάσιμον
Τροπάριον. ᾠχος πλ.δ'*

Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ
τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ Ἄδου,
ἔλυσας τὸ κατάκριμα, τοῦ θανάτου
Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ
ἐχθροῦ ῥυσάμενος, ἐμφανίσας σε-
αυτὸν τοῖς, Ἀποστόλοις σου, ἐξα-
πέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα,
καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην παρέ-
σχες τῇ οἰκουμένῃ, μόνε πολυέλεε.

*ἢ τὸ
ᾠχος β'*

Γήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ
γέγονεν, ὅσῳμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ
τάφου καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν·
καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνα-
τον, τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ

μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῶν Κυριακῶν)

Ἀντίφωνον Α'

ᾠχος β'

Στίχ. **Ε**ὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν
Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ
ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. **Ε**ὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν
Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας
τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου

Στίχ. **Κ**ύριος ἐν τῷ οὐρανῷ
ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ
βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου..

Στίχ. **Ε**ὐλογεῖτε τὸν Κύριον,
πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ
τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου..

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου..

Ἀντίφωνον Β'

ᾠχος β'

Στίχ. **Λ**ῖνει, ἡ ψυχὴ μου τὸν
Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ
μου ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως
ὑπάρχω.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ
ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι
Ἀλληλούϊα.

Στίχ. **Μ**ακάριος, οὗ ὁ Θεὸς
Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς
αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ
ἀναστάς...

Σπ'χ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς..

Σπ'χ.. **Β**ασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Γῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...

Δόξα Πατρὶ...**Κ**αὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἰς ὧν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'

ᾠχος βαρὺς.

Σπ'χ. α'. **Α**ὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος βαρὺς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον, ἠνέωξας τῷ Ληστῇ τὸν Παράδεισον, τῶν Μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Μικρὰ Εἰσόδος.

Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς

Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος βαρὺς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον, ἠνέωξας τῷ Ληστῇ τὸν Παράδεισον, τῶν Μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τοῦ

Τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς

ᾠχος βαρὺς.

Αὐτόμελον

Επὶ τοῦ ὅρου μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστὲ ὁ Θεός ἐθεάσαντο, ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ Η', ΕΩΘΙΝΟΝ Η' Προ-

κείμενον. ᾠχος βαρὺς.

Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει.

Σπ'χ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 1:10-17

Ἀδελφοί, παρακαλῶ ὑμᾶς, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ᾗ ἐν ὑμῖν σχίσματα· ᾗτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῷ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ. Ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσι. Λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει· Ἐγὼ μὲν εἰμι Παύλου, Ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶ. Ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, ἐγὼ δὲ Χριστοῦ. Μεμέρισται ὁ Χριστός; μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν, ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε; εὐχαριστῶ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον, ἵνα μή τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβάπτισα. Ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανᾶ οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ τινα ἄλλον ἐβάπτισα. Οὐ γὰρ ἀπέστειλén με Χριστὸς βαπτίζειν ἀλλ' εὐαγγελίζεσθαι, οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ'). *Ἦχος βαρὺς.*

Ἀγαθόν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.

Σπ'χ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

*Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου
Εἰς τὴν Ἐξαίρετως*

Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν

Ἦχος Βαρὺς

Ἀινεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα.

Ἦχος β'

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὖρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἀμὴν ἀμὴν ἀμὴν. Εἰς ἄφесιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν ταὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνέσεως Κύριε, ὅπως ἂν ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων. Τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν μελετώντας τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούϊα.

Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (τρίς).

Ἀπόλυσις

«Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.